

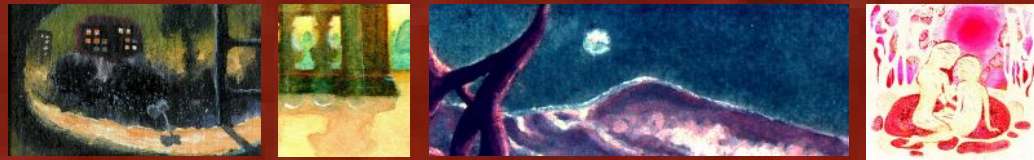

Václav Vaculovič / Psyché

VÁCLAV VACULOVIČ
PSYCHÉ

1975-77

PALAZZO GRAZIANI, SAN MARINO – NATIONAL PAVILION FOR ARTS /REPUBLIC SAN MARINO/, ART GALLERIES OF LOS ANGELES – MAIN GALLERY, CSUN /USA/, CENTER FOR CONTEMPORARY ART, BATON ROUGE GALLERY, LOUISIANA /USA/, THE IRISH ARCHITECTURAL ARCHIVE – DUBLIN /IRELAND/, MUSEUM OF THE MODERN ART OF THE FAMILY OF WARHOL IN MEDZILABORCE /SLOVAK REPUBLIC/, ZICHY PALACE IN BRATISLAVA /SLOVAK REPUBLIC/, GALLERY OF THE MODERN ART, ROUDNICE NAD LABEM /CZECH REPUBLIC/, CENTER FOR PERFORMING ARTS BOSTON /USA/, PRESIDENT PALACE BRATISLAVA /SLOVAK REPUBLIC/, MONTPON – MÉNESTÉROL/ESPACE CULTUREL ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY, BORDEAUX /FRANCE/, MÁNES PRAHA /CZECH REPUBLIC/, THE GALLERY OF THE INTERDISCIPLINARY ARTS AND PERFORMANCE PROGRAM ARIZONA STATE UNIVERSITY /USA/, CASTLE MUSEUM, GALLERY OF VISUAL ART, NOTTINGHAM /ENGLAND/, MODERNA GALERIJA NARODNOG MUZEJA KRAGUJEVAC /SERBIA/, THE STATE GALLERY IN ZLÍN /CZECH REPUBLIC/, SIAC – CRACOW '93 /POLAND/, DIOCESES MUSEUM BRNO /CZECH REPUBLIC/ GALERIE DER DEUTSCHEN GESELLSCHAFT DER FINKENSTRASSE, MUNICH /GERMANY/, MUSEUM OF KROMĚŘÍŽ /CZECH REPUBLIC/

První díl trilogie mého díla vysvětluje inspirační zdroj mé pozdější tvorby. Jde místy o super malé obrázky /oleje-tempery/, které daly možnost vzniku pozdějšího monumentálního díla. Tyto drobné malby, o jejichž existenci nevěděli ani nejbližší přátelé, pokládám za důležité uvést jako rozhodující zlom své celoživotní tvorby.

The first part of the trilogy of my lifelong-work explains the inspirational source of my later creation. These are super small paintings that gave rise to a later monumental works. I find it important to mention these small paintings, about which even the closest friends do not know, as a turning point in my lifelong-work.

Rok 1975 znamenal pro mne přelomový rok – odložil jsem školní práce a pokusil se vyjádřit to co mne mnoho let trápilo a lákalo k vyslovení. Nevelký výběr, který zde předkládám, považuji s odstupem let za klíčové vysvětlení své pozdější vize – je zde už všechno: symboličnost, lineárnost i práce s pastózním povrchem, důraz na atmosféru, měnivost barevných posunů směřující k pozdější abstraktní mnohoznačnosti atd...

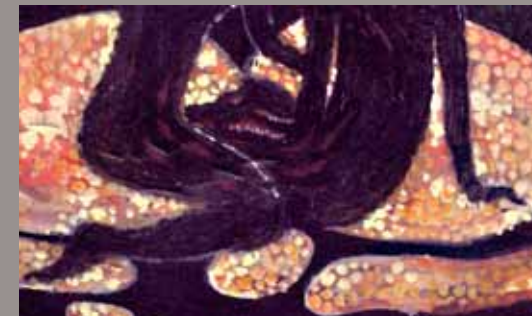
The year 1975 was a breakthrough year for me – I put away my school work and tried to express what tortured me for many years and attracted me to express. After so many years I consider this small selection that I am presenting here as a key explanation of my later visions – everything is already here: symbolism, linearity and pasty work surface, the emphasis on the atmosphere, variability of color shifts towards later abstract ambiguity etc..

Černý les, 125 x 139 mm, 1975
Black Forest

Až na začátku roku 1975 jsem se začal pomaloučku znovu rozkreslovat po delší přestávce - místo olejů jsem se stáhl do drobných intimních temper. Neměl jsem žádné ambice, neměl jsem dokonce nejmenší chuť své tehdejší věci komukoliv ukazovat – šlo mně jen o to alespoň sám pro sebe si něco definovat. Vzpomínám, že jsem se v to léto toulal po Čechách, stanoval jsem kdekoliv mne něco zaujalo. Pamatuji si, že v Táboře jsem uviděl středověké deskové malby. Znal jsem je léta před tím, ale až v ten okamžik mne najednou oslovila jejich noblesní stylizace, častý kontrast černé a červené, symboličnost zlatavého podkladu a další. Z té doby se jakoby nic vynořil Černý les – byl horký červenec a myslel jsem na milování a krásu – Černý les jsem maloval kombinovanou technikou na dřevě a později definitivní verzi na kartonu fixovaném na dřevě. Jsou zde patrné nepokrytě dekorativní prvky spolu s úporným hledáním abstraktního tvaru. Už tehdy jsem přemýšlel, že si vše jednou udělám na plátně ve větším formátu. Ještě jsem nevěděl, že se budu celý život vracet k těmto počátkům, celý život že budu hledat chladivé stíny arkadických stromů pod kterými se procházela Psyché...

At the beginning of 1975, I began slowly to devote to painting again after a rather long intermission – instead of oil; I retreated to the small intimate tempera. I had no ambition to work publicly - I had not even the smallest taste to discuss with anyone about my work – it was just important for me, at least for myself to define something from the world of art. I remember this hot summer 75 – I wandered Bohemia's country and painted everything what was interesting for me. During my tour I saw in the Tabor town a medieval board paintings. I knew them years before, but I suddenly approached their classy style just at this moment. Frequent contrasts of black and red – symbolism of golden background – it was a strong experience for me. From this – as a nothing – had surfaced Black Forest – it was a hot July and I thought about love and beauty. I painted Black Forest in a mixed media on wood, and later the final version on a fixed wooden board. There are blatantly obvious decorative elements together with the intense search for an abstract shape. Even already at this time I thought that once I will make everything on the canvas in a larger format. Yes – I didn't still know that I will be coming in the future back to these origins again and again – I didn't know that I will be always seek for the cool shadows of the Arcadian trees under which Psyché had been walking ...

Černý les

Black Forfest

olej, plátno, 250 x 420 cm, oil, canvas, detail, 2018 ▶

Výsostné téma, ke kterému se v duchu vracím prakticky po celý život. Odhodlal jsem se jej pojmout ve velkorysejší ploše triptychu – trojdílného obrazu. Vysvětlení nemám – kromě ryze malířského řešení akcentující dekorativnost i určitou formu jinotaje. Zdánlivá jednoduchost provedení se vědomě omezuje téměř na monochromii k zesílení účinku neuchopitelnosti obsahu. Myslím, že dědictví minimalismu a konceptu opravňuje přistoupit k aktu malby konečně uvolněně, ale přitom s vnitřním ponorem – velká témata jsou všude kolem nás...

This is a sovereign base theme, to which I am going back – in the spirit – almost all of my life. I decided to embody this theme by a generous area of the triptych three-part picture. I have no explanation – besides a purely decorative painting emphasizing solutions of the specific form of allegories. The apparent simplicity of design is intentionally limited to monochrome, which emphasizes almost ungraspable content. I think that the legacy of minimalism and the conceptualism justifies us to join the act of painting finally relaxed but still with an inner immersing – big themes are all around us ...

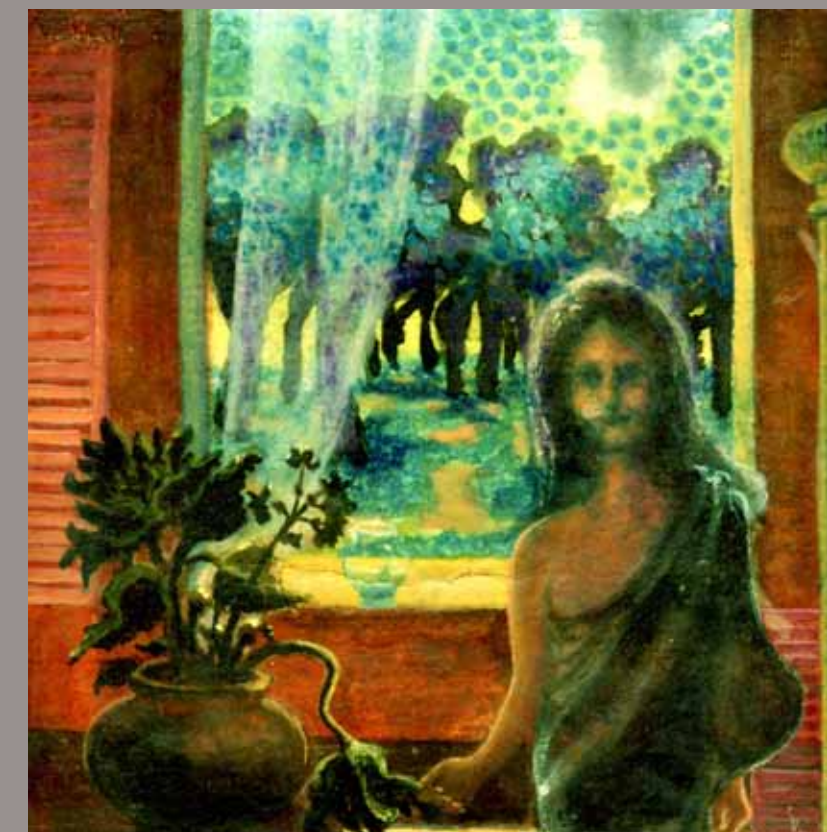
Psyché, 109 x 112 mm, 1976

Inspirací k tomuto nevelkému obrázku nebyla ani tak antická legenda jako spíše dvě díla dvou velkých postav hudby a literatury: je to Psyché Césara Francka a kongeniální stejnojmenná poema polského básníka Jaroslawa Iwaszkiewicze. Obojí – hudba i text – jsou součástí mého života přes čtyřicet let. Nesčíslněkrát jsem se pokoušel k tématu vrátit – ale jak převést subtilní akordy Franckovy hudby do malby? Jak dosáhnout intimní sdělení básnickovy vize?

Drobné malby z tohoto období nikdy neměly charakter ilustrace, od začátku mně šlo o obrazovou stavbu kompozice. Odražená světla na závěsu, pocit měnicí se atmosféry i jistou definitivnost danou dekorativními vlastnostmi malby. Podstatný byl zde zážitek ze světla, stromů, oblohy – jsou to symboly něčeho ukrytého hluboko uvnitř – tak hluboko, že to ještě dnes bolí, ještě dnes slyším v hudbě Césara Francka omamnou, neurčitou atmosféru jižních krajin, lesk jezer, šum křídel ptáků, nekonečnost lidské touhy po lásce...

The inspiration for this small picture was not so much an ancient legend, but two works of two great figures of literature and music: It's Cesar Franck Psyche and congenial poem of Polish poet Jaroslaw Iwaszkiewicz. Both – the music and text – have been part of my life for over thirty years. Countless times I tried to return to this topic – but how to convert the subtle chords of Franck's music into painting? How to catch an intimate communication of poet's vision?

Small paintings from this period have never had the character of illustrations. From the beginning I was thinking only about painting compositions. Reflected lights on the curtain, feeling the changing atmosphere and a certain finality of the decorative qualities of painting. In the first place – there was a substantial experience of light, trees, sky – they are symbols of something hidden deep inside – so deep that it still hurts today. Until this day I hear in the music of Cesar Franck the intoxicating atmosphere of the Southern landscapes, lakes shine and the sound of the wings of birds, eternal human desire for love...

Modré zahrady Érotovy, 103 x 155 mm, 1976

Blue Garden of Érot

Chtělo se mně snít dál o šelestu křídel ptáků, odrazech hluboké oblohy na vodě, balustrádách vysutých zahrad. Obraz je vlastně složen z takových osobních „fetišů“, do kterých jsou zaklety mé nejtajnější vzpomínky. Maloval jsem v těch letech výhradně vše z paměti, vše muselo podléhat řádu vnitřního vidění. Chtěl jsem, aby povrch malby byl profiltrován vzduchem – jednotlivé vrstvy pojídel jsem občas dokonce nastříkával, napouštěl voskem atd. Hlavní záměr byl udržet ten zvláštní podtón, z něhož vyrůstá imaginace většiny těchto prací. Věděl jsem, že maluji silně ne-časově, zcela mimo tehdejší aktuální proudy. Cítil jsem, že jsem vyslovil něco svého – a to stačilo. Byl jsem v těch letech stále jakoby v transu – náměsíčník, který musel působit na okolí stoprocentně jako exot...

I had wanted to dream continuously about the rustling of the wings of birds, deep sky reflections in water, balustrades of orient gardens. This picture is actually composed from such personal „fetishes“, which reveal my deepest memories. In those years I painted everything only from memorizes; everything had to be subject to the order of the internal vision. I wanted to fulfill paintings by air – I sometimes used spray to fix the layers of colors. The main intention was to keep this strange subconscious tone, which feeds the imagination of most of these works. I knew that I paint behind any “up-to-date” flows. I felt that I expressed something for myself – and that was enough. It was in those years as if I was in a trance – sleepwalker, who looked quite exotic...

Zvěstování, 110 x 100 mm/, 1975

Annunciation

Pokud se řekne Zvěstování vybaví se zde velká tradice mistrů italského quattrocenta – v tomto neambiciózním obrázku se spíše zrcadlí dojmy z Podzámecké zahrady /oblouky Rybářského pavilónku/ a vzpomínky na romantická zákoutí parků v Olomouci. O Itálii jsem tehdy samozřejmě jen snil – později při setkání „naživo“ s malými deskovými obrazy anonymních autorů ve Vatikánských muzeích mne překvapila podobnost atmosféry. Jako bych se potkal s něčím dávným a důvěrně známým. Vypjatá intimita italské skoro předrenesanční malby na mne udělala velký dojem – je to přesně to co nám v naší době doslova mizí před očima, a po čem se nám bude asi neustále stýskat...

If you think about the Annunciation you will probably see immediately there great tradition of Italian masters of Quattro cento – at this non ambitious image we can recognize rather earlier reflections of the impressions from the Chateau Garden Kroměříž / arcs of Fishing pavilion / and some memories of romantic retreats parks in Olomouc. About Italy I had only dreamed in these years, of course – I remember later meeting Italian art „live“ – it was in the Vatican museums: incredible beautiful small panel paintings by anonymous artists. It was a surprise for me to see personally this similar atmosphere experience as I met with something old and familiar. The deep intimacy of almost pre-renaissance Italian paintings had made a great impression to me – it's exactly what we miss in our time, it literally disappearing before our eyes...

Dáma s černou mašlí, 180 x 195 mm, 1977

Lady with a Black Ribbon

Zájem o italskou renesanci ve mně vzbudila poprvé v silnější míře výstava olomouckého malíře a hudebníka Miroslava Šnajdra /Italské reminiscence/. Jde o jednu z mnoha prací na téma italského renesančního portrétu – většinu jsem zničil nespokojen s výsledkem, čehož se zpožděním lituji. Fresky Pierra della Francesca – orchestrální obrazy B.Martinů mne provází po celý život a prizmatem této oslnivě barevné hudby geniálního autora 20. století vidím dílo velkého italského malíře. Návštěva Assisi se pro mne a Zdenku stala po léta poutním místem kam se vracíme pro doušek vláhy. Rozpálené stráně olivových hájů na úbočí Assisi ve mně vždy vzbudí těžko popsatelné pocity – jako bychom už teď zažívali věčnost...

Interest in the Italian Renaissance first awakened in me the exhibition of Olomouc painter and musician Miroslav Šnajdr /Italian reminiscence/. This is one of many works on Italian Renaissance portraiture – I've destroyed most of my paintings from this period – I regret it. Frescoes of Pierre della Francesca - orchestral pictures by Bohuslav Martinů accompanied me through a whole lifetime and I am always seeing through the prism of dazzling colors of this brilliant music of the 20th century, the great work of the great Italian painter. A visit to Assisi for me and Zdenka become a place of pilgrimage for many years – where we go back for a sip of moisture. Hot hillside olive groves on the slopes of Assisi has always aroused in me feelings, which are not possible to describe – this is already a breath of eternity ...

Okno – pohyb a klid, 100 x 115 mm, 1975
Window - Motion and Stillness

Plynutí mraků, pohyb korun stromů, letní žár. Symbol okna oproštěný od všeho nepodstatného, přímá linka vztahu uvnitř – venku... Vždy jsem přemýšlel v cyklech, které jsem od začátku zamýšlel kontrastně – jako v hudbě je zákonem rytmus a kontrast. Kontrast teplé a studené barevnosti – cyklus obrazů musí mnohé napovídat, ale nedořící. Musí zde být velká míra myšlenkové zkratky, hra náznaků o více rovinách percepce...

The passage of the clouds, the movement of the trees, summer heat. Symbol of window free from all minor, a straight line relationship inside – out... I always thought from the beginning in cycles that I intended to make as a contrast – like in music: rhythm and contrast is the law of every art. The contrast of warm and cool colors – a cycle of paintings must be clear, but not too easily readable. There must be a high degree of shortcut thoughts; the play traces the multiples levels of perception...

Julie, 174 x 134 mm, 1977

Julia

Prokofjevova hudba k baletu Romeo a Julie se stala na dlouhou dobu mým způsobem prožívání reality. Snovost a nadčasovost Shakespearova dramatu jakoby předznamenávala něco osudově i pro mne. Cítil jsem propojení s tímto světem doslova jakoby pupeční šňůrou – pamatuji si jak jsem tu hudbu slyšel všude: na ulici, ve škole, při jídle, nemohl jsem spát. Chtěl jsem, aby podání malby vzbuzovalo podobné halucinogenní podprahové pocity, lehká rozostřenost obrysů aby evokovala snovost představ. Všudypřítomná dualita akordu červené a černé mne proniká až do dnešních dnů...

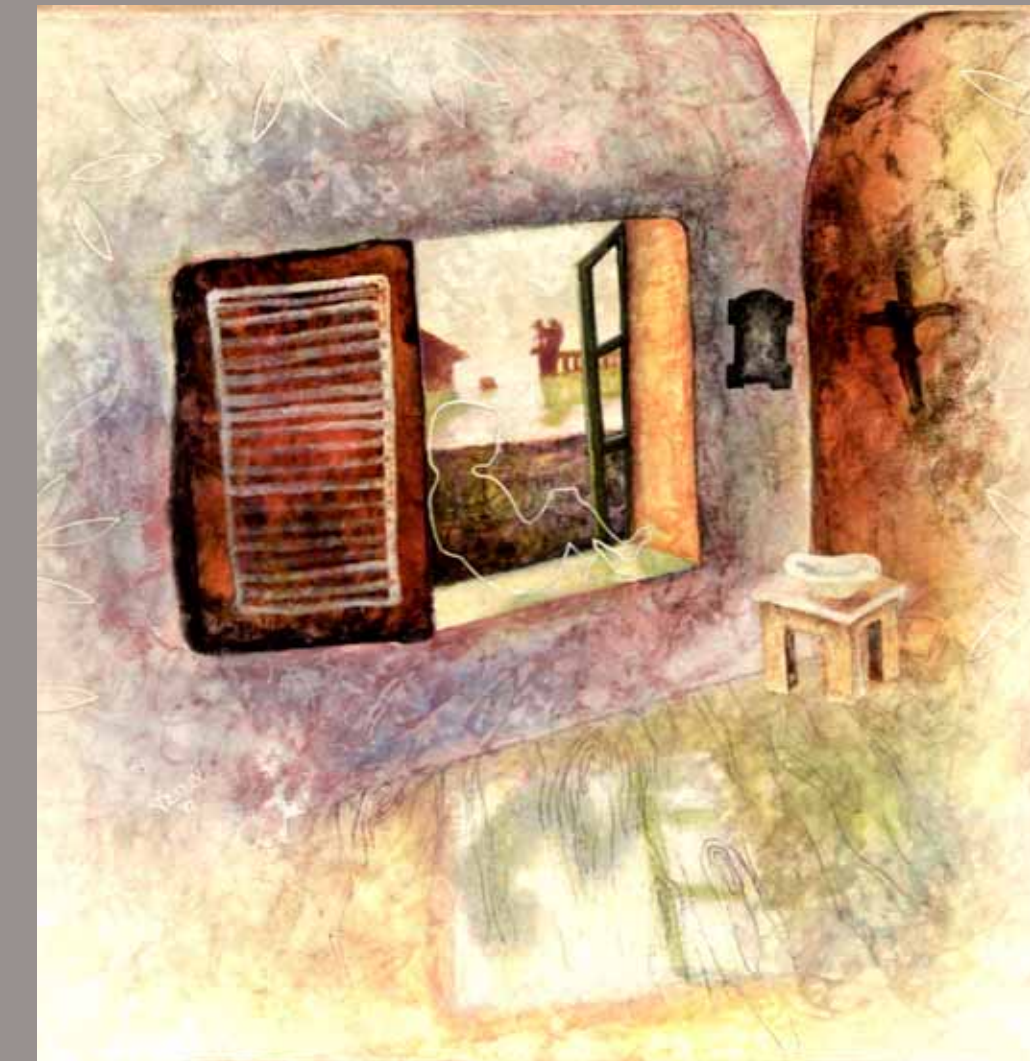
Prokofiev's music for the ballet Romeo and Juliet has become for a long period of time my experience of reality. The dreamlike quality and timelessness of Shakespeare's drama seems to ominously herald something also for me. I felt a strong connection with this world – I remember how that music I heard everywhere: on the streets, at school, at meals, I could not sleep. I wanted to arouse similar hallucinogenic feelings from my painting – not at all clear contours that evoked the dreamlike quality of ideas. Omnipresent duality of this chord: red and black penetrates me until today ...

Smrt a dívka 1975
Death and the Maizen

Hudba a vnitřní svět Modesta Petroviče Mussorgského mne zasáhla jako blesk z čistého nebe – netušil jsem v té době ještě, že jeho orchestrální Kartinky /Obrázky z výstavy/ jsou světově známým dílem. Texty z cyklu Písně a tance smrti spolu s nezaměnitelným Šaljapinovým basem mne přivedly k myšlenkám přesahující náš pozemský život. Dnes vidím, že vyjádření ve světlých odstínech průsvitných lazur byla pro mne asi přece jen nejbližší poloha námětu. Podání na této kresbě je samozřejmě chlapecké, se všemi atributy, které tehdy rozněcovaly moji fantazii – malování bílou považuji za jednu z nejspirituálnějších věcí na malbě...

Music and the inner world of Modest Petrovich Mussorgsky hit me like a bolt from the blue sky – I did not know at that time that his orchestral Kartinky /Pictures from the Exhibition/ are world-known work. Texts from the cycle Songs and Dances of Death with the unforgettable bass by Šaljapin led me to ideas beyond our earthly life. Today I see that painting in light shades of translucent glazes meant probably the closest way of expression. The style of this drawing is – of course – boyish, with all the attributes, which stirred my imagination. The white paint I am considering as a most spiritual matter of art...

Ranní ostrovy, 154 x 225 mm, 1977

Morning Islands

Jde o další z mých životních témat – jistota, s kterou je rozvržena kompozice z roku 1977 mne neustále podněcuje k dalším zhodnocením úlohy černé a červené barvy. Jsou to barvy, které cítím jako samu esenci symbolické řeči mířící k výstavbě ryze abstraktních forem. V mém případě je to nutnost neztratit kontakt s obsahem sdělení. Ve Vincentových listech /Vincent van Gogh/ najdeme na mnoha místech obavu opustit vizuální realitu – byla pro něj živnou půdou jeho /abstraktního/ umění.

Snovost a světelná atmosféra ostrova stromů a hvězd mně z odstupem let splývá s tajemnou světelností poledního slunce zdejších letních lužních lesů a samozřejmě mé milované Podzámecké zahrady.

This is about more of my life themes - security, which spans the composition of 1977 constantly encourages me to further appreciation of the role of black and red. These are colors that feel like the very essence of symbolic language pointing to the construction of purely abstract forms. In my case it seems to need to lose contact with the contents of the communication. Vincent's letters /Vincent van Gogh/ contains in many places concerns leaving visual reality - visual world was the breeding ground of his /abstract/ art.

The dreamlike quality of light and atmosphere of the island of trees and stars from the distance of years merges with the mysterious aperture of the midday summer sun of the local floodplain forests, and of course my beloved Chateau Garden.

Ranní ostrovy
Morning Islands
olej, plátno, oil, canvas, 250 x 420 cm, 2014

Téma mne intenzivně zaměstnává po více jak třicet let – mezi první verzí a posledními velko-formátovými olejomalbami z let 2009–2010 je patrný rozdíl. Asi jako mezi větami symfonie, či delikátní a promyšlené odstíny v hudbě Oliviera Messiaena /Ptáci/. Jak vidíte – Ranní ostrovy jsou pro mne záminkou k vyjádření ryze abstraktních pocitů. Tak trochu žárlivě si střežím jejich skutečný smysl, není určen pro běžný výstavní provoz, který mne po pravdě unavuje a opakovaně zklamává. ..

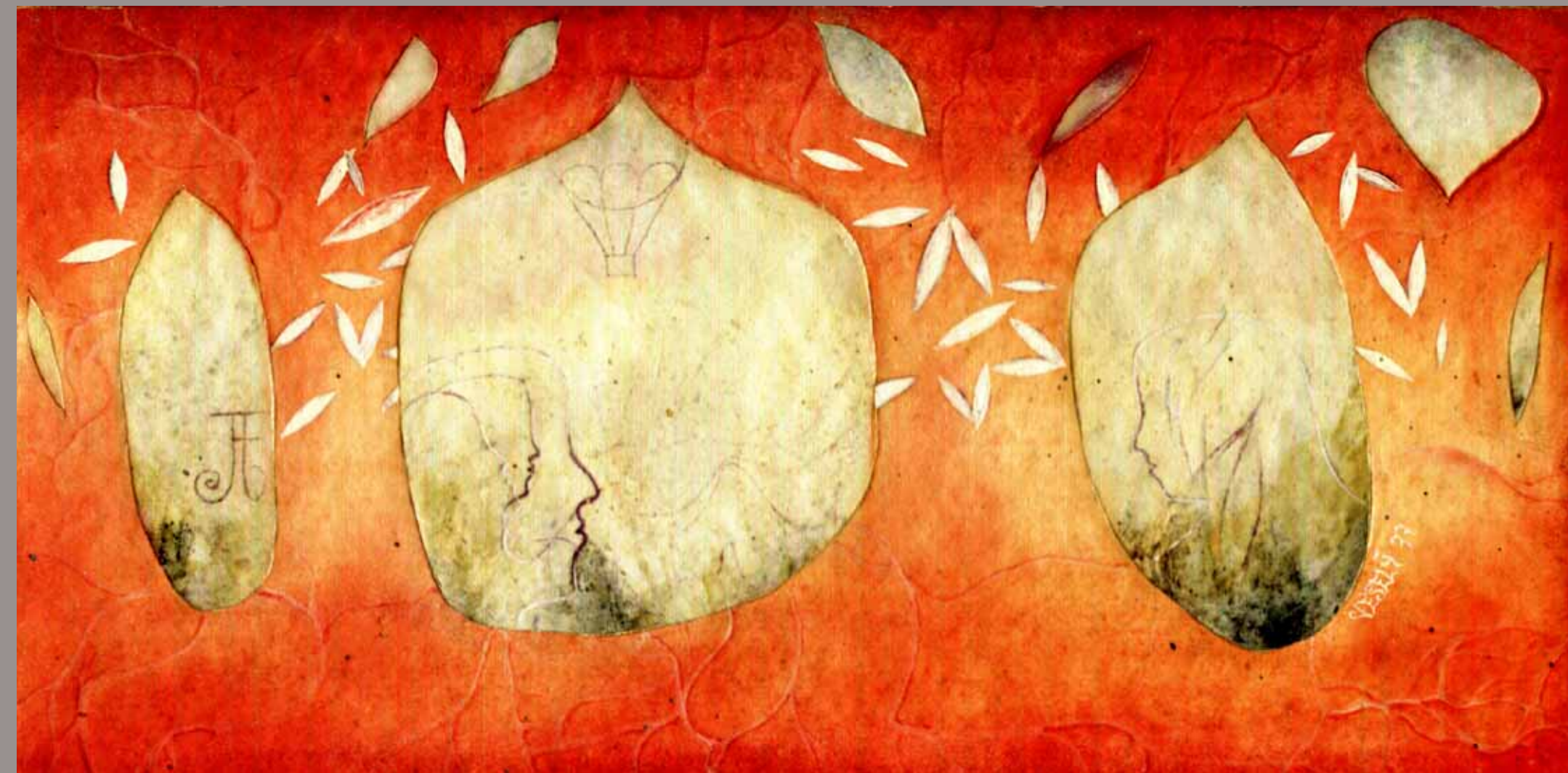
This topic intensively engaged me over more than thirty years – the first version and the last big-format oil paintings from the years 2009–2010 are a marked difference. Like a symphony between sentences, or subtle and sophisticated shades of the music of Olivier Messiaen /Birds/. As you can see – Morning Islands are a pretext for me to express a purely abstract feelings. I am a slightly jealously protecting their real meaning, not intended for a normal operation of the exhibition – of which I am honestly tired and repeatedly disappointed...

Červené fresky 1977
The Red Frescoes

Je to jen skica zběžně zachycující prchavé dojmy a vidiny, které jsem v té době prostě nevěděl jak jinak vyjádřit. Stylizace kmenů stromů snad vzdáleně může připomínat ilustraci – poskládané prvky – symboly listů, jakoby žilnatá hmota prvního plánu a kresba „zavěšená“ volně v krajině – mají být čteny spíše jako části formy hudební kompozice. Zároveň lineárně i prostorově: jednotlivé výkroje výhledů do krajiny jsou totiž skutečně vyřezané kusy podkladu – uvědomoval jsem si však už tehdy, že koláž v tom klasickém smyslu je poněkud vyčerpaný fenomén a znamená fakticky dost velký úkrok od malby. Dnes vidím, že tyto malé věci znamenaly pro mne příslib budoucích maleb na velký formát...

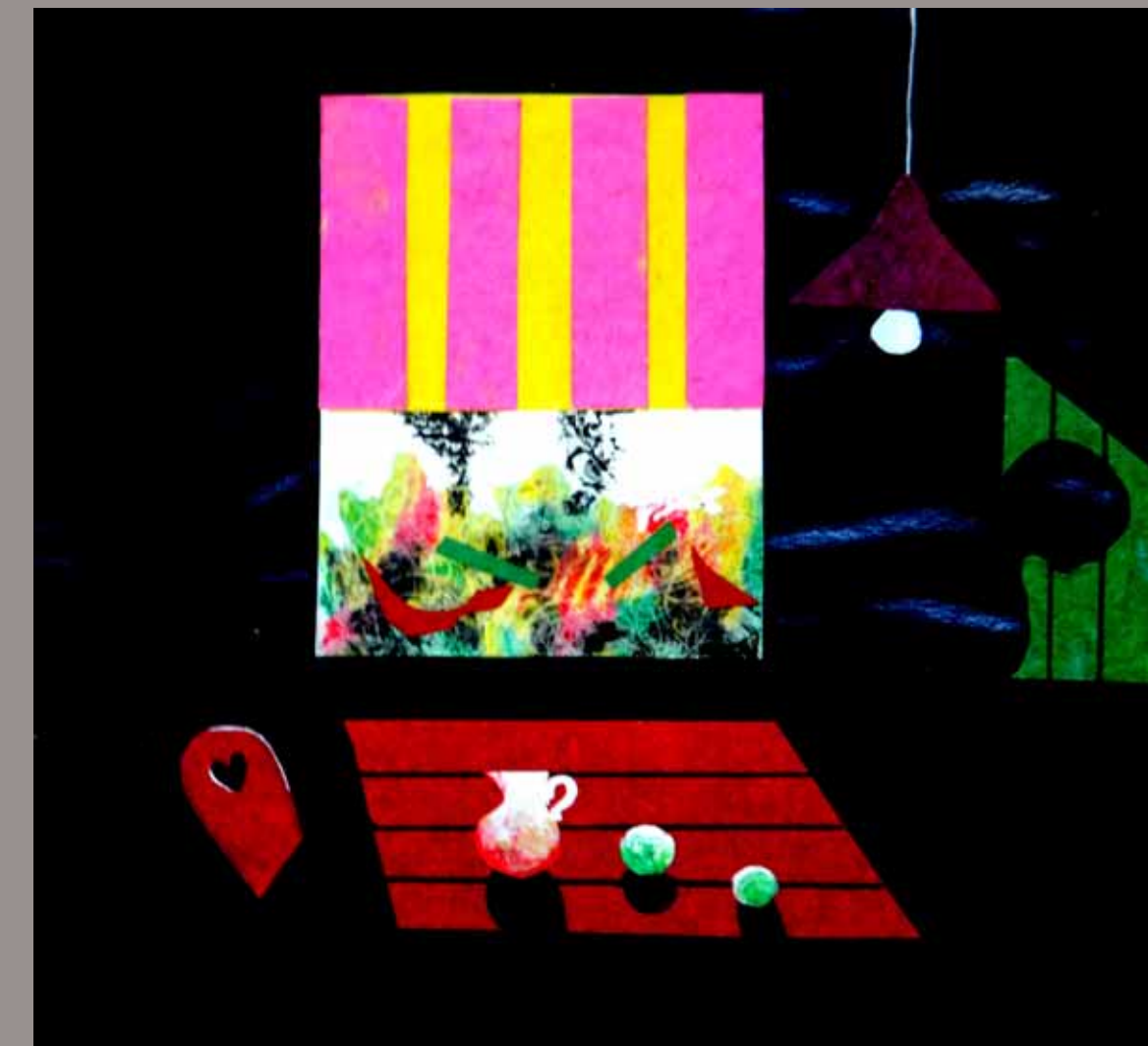
It's just a sketch briefly capturing fleeting impressions and visions, which at that time I just did not know how else to express. The stylization of tree trunks perhaps remotely resemble the illustration – stacked elements – symbols of leaves, veined matter in the first plan and drawing „hanging“ freely in the space of country – it can be rather read as a form of musical composition. Linearly and at the same time as a space: each notching view of this countryside is in fact actually carved pieces of the background – but I realized that the collage in the classical sense is a somewhat exhausted phenomenon and is actually a pretty big step back away from the painting. Today I see that these little things meant for me the promise of the future large-format paintings...

Letní ráno
Summer Morning

Kontrasty černé a červené tak jak je vidíme třeba u Matisse mají inspirující lehkost, hravost. Bavilo mne dělat si vlastní variace v kombinované technice podle náčrtků babiččiny světničky na Podhradí – malé podhorské vesničky v Českém ráji, kam jsme jezdili s bratrem na prázdniny...

The contrasts of black and red as we can see e.g. on Matisse paintings have inspiring lightness, playfulness. It amused me to make my own variations in the combined technique by small sketches of a small room of my grandmother on Podhradí – a small mountain village in the Czech Paradise, where we regularly went on holiday with my brother...

Na břehu řeky Mlčení
On the Banks of the River Silence

Transparentní dekorativnost provedení byla pro mne v určitých okamžicích vždy opakovaně důležitá. S tíhnutím k symboličnosti jsem si tehdy nevěděl moc rady – jenom jsem si byl jist, že musím jít neprošlapanou cestou. Kompoziční rozvrh odpovídá spíše velkému formátu, než nevelkému obrázku, kterým ve skutečnosti tato olejová tempera je. Zařazuji zde podobné věci právě z tohoto důvodu: jsou dokladem mého směřování již od sedmdesátých let...

The transparent decorativeness of design was for me at certain moments always repeatedly important. With my propensity to symbolism I myself did not know much certainly – I was only sure that I must go through unknown territories. The compositional schedule of canvas corresponds rather with large sizes of painting than a small picture, which in fact this oil tempera was. I include in this gallery these works for this very reason: they are proof of my orientation since the seventies...

Královna, 175 x 180 mm, 1977

Queen

Z detailu této drapérie je jasné, že jsem už tehdy uvažoval v podstatě v abstraktních formách. Nejasné, jakoby rozostřené obrysy korespondují i s mým současným dosti nervním způsobem nanášení barevné hmoty. Na rozhraní dne kdy ubývá světla rád pozoruji lomené tóny barev, které nabývají na působnosti. Občas vidím zvláštní reflexy podobné fialovým přechodům – konkrétně u mých obrazů jde o gradování akordů barev k mé milované sráži alizarinové. Věděl jsem, že jsem se zamiloval do jedné chemicky z nejnestálejších barev – ale není vlastně celé malířství o dosti éterických věcech?

It is clear from this detail of a curtain, what I thought years before about abstract forms. Unclear, a little bit blurred contours correspond with my current method of application rather vigorous colored materials. Generally it is my special pleasure to watch the decrease of light at the end of day when refracted color tones become shrinking. Sometimes I see a special violet reflexes similar to transitions – particularly in my paintings there is a rising action on the chords of colors to my beloved red alizarin. I knew that I fell in love with one of the most volatile chemical colors – but in fact – isn't a whole painting about a fairly unstable things?

Primavera

Botticelliho kompoziční rozvržení jeho slavné Primavery mne lákalo k vyjádření symbolické řeči gest rukou, pohybem figur. Nevadilo mně, že výsledkem mnoha náčrtů byla nakonec tato více-méně skicovitá etuda, věděl jsem o nebezpečí přílišného zájmu o technické finesy – postmoderní výpůjčky se tehdy ještě moc nenosily... baví mne pomyšlení, že bych možná udělal radost všem galeristům, co dnes nutí autory k hybridnímu způsobu prezentace...

Botticelli's compositional layout of his famous Primavera attracted me to express the symbolic speech of hand gestures, movement in figures etc. It did not matter to me, that the result of many sketches was only this small etude – I knew about the dangers of excessive interest in technical finesse – the postmodern goals were unknown to me... today I think that I might have given joy to all the gallery owners, what compels authors to hybrid presentation...

Přicházíš v ohni, 140 x 207 mm, 1975 ▶▶

You are coming in the fire

olej, plátno, oil, canvas, 140 x 200 cm, 1985 ▶

Pocit z místní krajiny u mne postupně splynul s čímsi trvalejším – znovu opakuji, že už tehdy jsem si byl vědom určité nečasovosti mé malby, nevadilo mně to. Naopak – vyhovovalo to patrně podvědomým archaickým stránkám mého tehdejšího naturelu – asi jako byste chtěli cosi mermomocí vyjádřit a cítili, že to nějak nejde přes rty...

My feeling from the local landscape gradually merged with something more permanent – I repeat again that I was aware of a certain timelessness of my painting, I did not mind. On the contrary, it had suited it to unconscious archaic aspects of my naturel of that time – perhaps as if you wanted to express something and felt that it did not go through your lips...

S mrtvými jazykem mrtvých, 120 x 156 mm, 1977 ►
With the Dead by tongue of the Dead
olej, plátno, oil, canvas, 250 x 420 cm, 2018 ►►

Musorgského slavný cyklus *Obrázky z výstavy* má jedno stejnojmenné místo kde hudba už jasně předjímá hudební impresionismus. Pro mne je to především hudba šeptající tajemství o nezničitelnosti života – Ravelova orchestrální verze je plná barev a tlumených, sofistikovaných tónů. Je v tom monumentalita i nejniternější zjevení umění, o kterém se dá snít celý život...

Mussorgsky's famous cycle *Pictures from the Exhibition* have one place of the same name where music is already clearly anticipating musical impressionism. For me, it is music whispering the mystery about the indestructibility of life – Ravel's orchestral version is full of colors and muted, sophisticated tones. It is the monumentality, but also the most inner revelation of art, about which you can dream all your life...

Ranní zahrady 1976
Morning Gardens

Ta nálada Monteverdiho ritornelů ve mně zůstala jako ráno vonící
příslibem nepoznaného – ranní parky zde vydechují životadárnou
sílu – stačí okamžik, a jste v jiném světě...

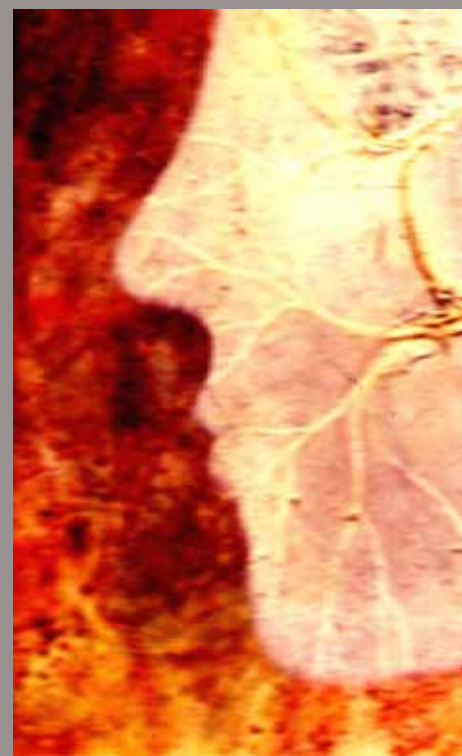
**This mood of the ritornels by Monteverdi remained in me as
the morning fragrance of the promise of unknown worlds – the
morning parks here exhale life-giving power – just a moment,
and you're in another world ...**

Violetta, 320 x 270 mm, 1977

To je především geniální hudba Bohuslava Martinů – druhá věta II. houslového koncertu je skutečnou modlitbou za krásu a nekonečnost lidské duše. Vyjádřit hloubku a prostor oblohy se mně zdálo téměř nemožné bez použití jistého lapidárního symbolu – obě postavy této figurální kompozice mají samozřejmě na sebe vazby. Ale tak nějak bez jakéhokoliv prvoplánového syžetu – měl jsem na mysli lehkost, vzlet a tajemství...

This is especially the brilliant music of Bohuslav Martinů – the second sentence II. Violin Concerto is a real prayer for the beauty and immensity of the human soul. Expressing a deep space of sky and it seemed to me almost impossible without the use of certain lapidarian symbolism – the two figures of this composition, of course, make the relationship. But somehow, without any initially empty plot – I was thinking about flying, freedom and secret ...

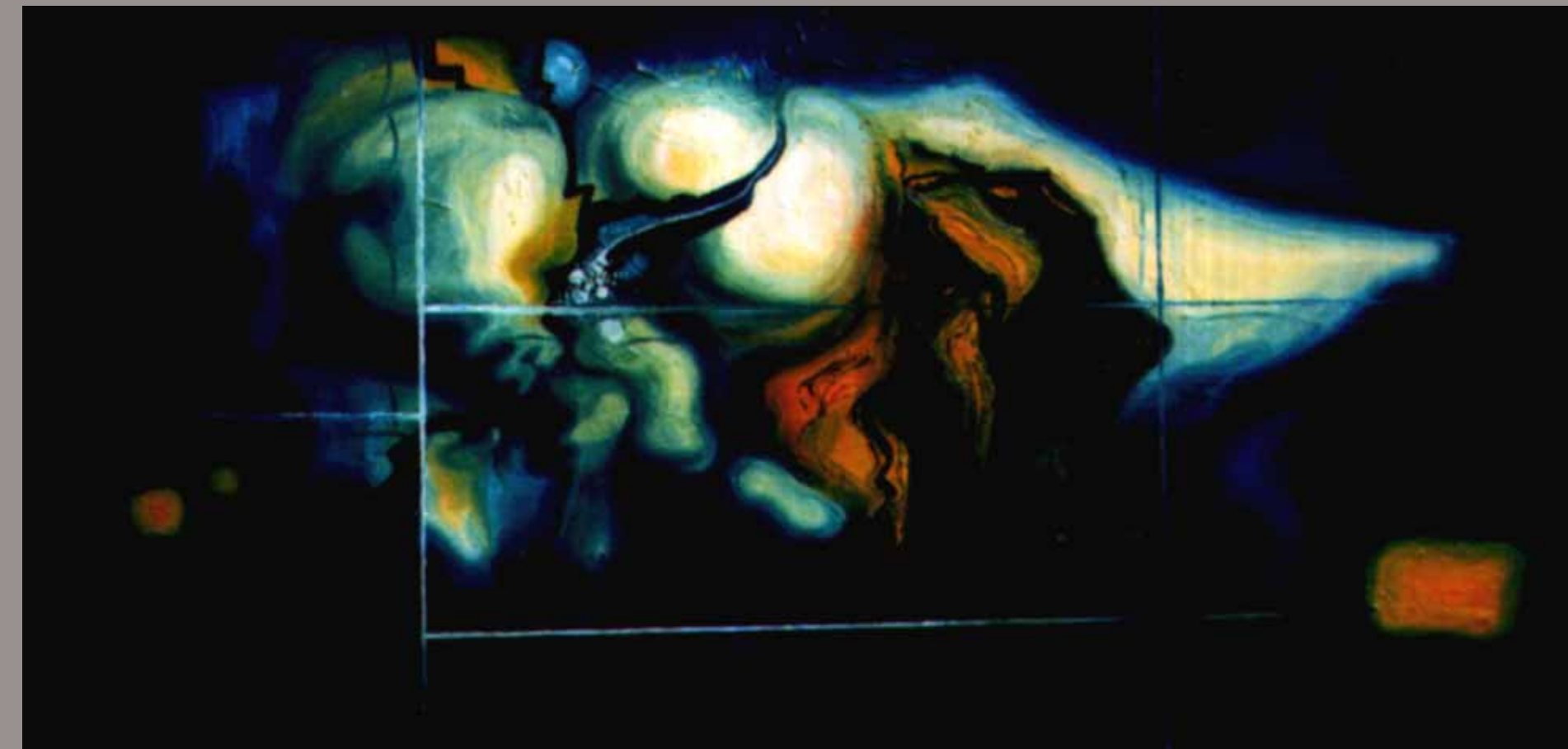
Vesmír 1972
Universe

To je jeden z mála zachráněných obrazů patnáctiletého chlapce, mého prvního „olejového“ období /nyní ve vlastnictví mého přítele a spolužáka ze studií Mirka Chytka – budiž mu dík, že obraz nevyhodil a zachoval, visí dokonce v pokojíku jeho syna/ Byl jsem tehdy máchovsky rozervaný romantik, po uši zamilovaný do jedné černovlasé dívky – psal jsem jí v duchu dlouhé dopisy, které nikdy nečetla...

Na samotné ploše obrazu jsou patrné pastózní stopy předchozí malby, maloval jsem tehdy převážně na sololit, který unese i velké vrstvy barev. Pamatuji se docela dobře, že pod tímto obrazem je Pilařova ulice v Kroměříži vedoucí ke konzervatoři – maloval jsem to jednoho podvečera na ulici - když se u mne zastavila ONA, aby se podívala co maluji. Srdce jsem měl až v hrdle, neschopen slova. Bylo to neuvěřitelně krásné. Snad v následné abstrakci, kterou jsem ex-post nazval Vesmír zůstala trocha nekonečnosti toho, co jsem jí tehdy chtěl říci...

This is one of the my few rescued paintings from my youth aged fifteen, my first „oil“ period /now owned by my friend and classmate from studies Mirek Chytka – lets thank him for protecting that painting – it is even hanging in the room of his son.../ I was a torn romantic, I was in love with a black-haired girl – I wrote her in the spirit many long letters that she never once read...

On the area of the image are visible traces of earlier paintings – I painted mostly on wood, which can support large layers of colors. I remember quite well that under this image is one of Kroměříž street leading to the conservatory – I painted it during one evening on the street – when SHE stopped with me to have a look at what I was painting. I had my heart in my throat, speechless. It was incredibly beautiful. Perhaps in a subsequent abstract composition there remains a bit of infinity of what I had wanted to tell her...

Zvěstování
Annunciation

Typické téma renesanční malby mne stále přitahovalo jako klíčový okamžik lidských dějin. Mládí se vždy zpovídá ze svých vlivů – vím, že se k tomuto tématu opět jednou vrátím – konečně: existuje plátno z osmdesátých let /140x200 cm/, které je někde zarovnané v ateliéru. Systém mé práce se podobá spíše cizelování zažitých motivů, možná jde o jeden jediný velký celoživotní cyklus-příběh.

A typical theme of Renaissance painting which has always attracted me as a key moment in human history. Young people are always talking about influences – I know that I will come back to this topic again – at last: there is a canvas from the eighties /140x200 cm/, which is somewhere aligned in the studio. The system of my work resembles a shredding of motifs, perhaps one single great lifelong cycle-story.

Zimní dvůr u nás doma v Karolínské / Olomouc / 1975
Winter Yard at our home in Karolína Street

Ranné vzpomínky vůbec neblednou, naopak – vyvstávají v okamžiku před vnitřním zrakem s netušenou intenzitou. Z verandy jsme viděli na malý dvorek kde v létě přes zelený závoj bříz bylo vidět až do polí. Maloval jsem si tyto obrázky z paměti, přesně jsem věděl v kterém místě ráno vstává zimní slunce – kdykoliv tou ulicí jdu v duchu kolem, ovane mne příliš těžko zvladatelných citů...

Early memories do not all fade, on the contrary – they arise before the inner eye with unimaginable intensity. From the porch we saw a small courtyard where during the summer we could see through a green veil birches over the fields. I painted these pictures by heart, I knew exactly at which point the winter sun rises in the morning – whenever I go in the spirit through this street it presents me with a hardly manageable flow of emotions...

Žár poledního slunce 1977
The Heat of the Midday Sun

Je zde cítit vliv secesní linie, snad ve mně uvízla vzpomínka na kouzlo statických figur Preislera, nevím. Vnějšíkově to může vše připomínat něco z té doby, avšak obsah je můj: opět okouzlení láskou, sluncem, zdejšími lužními lesy. Borovice v pozadí se tak podobají římským piniím – vždy jsem miloval borovicový les, pro jeho prosluněnost – je to zároveň hold hudbě Ottorino Respighiho /Římské pinie/ je to hudba plná vzduchu, světla a dlouhých, měkkých stínů, které se táhnou tajemně jako chladi-vá říčka lesem...

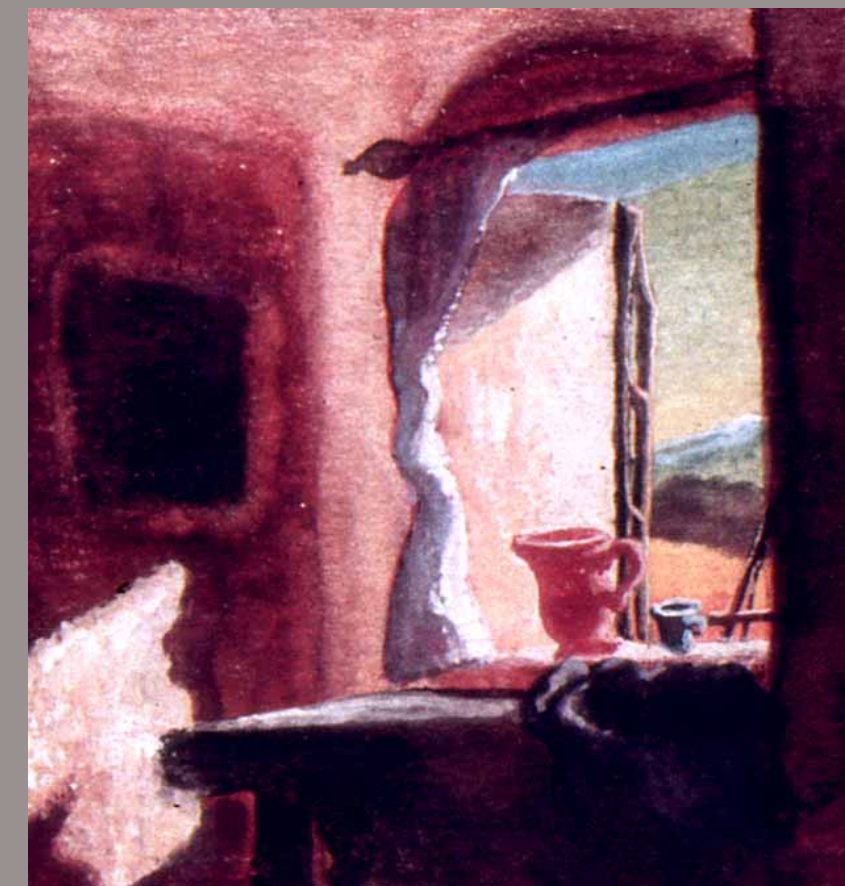
There we can feel the influence of Art Nouveau when it hits the line, maybe stuck in my memory on the magical Preisler characters – I still don't know. It may look similarly to this artistic period, but the content is mine: fascination again by love, the sun, the local coastal forest. The pine trees in the background are similar to the Roman pine trees – I always loved the pine forest for its bright light – it is also a tribute to the music by Ottorino Respighi /Pine Trees of Roma/ this music is full of air, light and long, soft shadows that stretch like as a cooling stream of the forest brook...

Světnička – Kartinky – Musorgskij 1975
Little Room – Pictures from the Exhibition
Modest Petrovich Mussorgsky

Snad vzpomínka na světničku u mé babičky v podhorské
vísce stála na začátku tohoto obrázku – snad odražená
světla vzbuzovala ve mně už tehdy přání abstraktně členit
plochu obrazu – šlo jen o zastavení chvíle...

**Perhaps the memory of little room of my grandmother
at the mountain village stood at the beginning of this
picture – perhaps reflected lights aroused in me wish
to collect abstract images – it was just a stopping
moments...**

Sen o jaru, 116 x 207 mm, 1975
The Dream about Spring

Název jistě romantický – téma samo odráží mladistvé rozjitření věčným tajemstvím života, jistá topornost až nešikovnost provedení jen podtrhuje ono úsilí o vyjádření za každou cenu. Kdo nepoznal tuto touhu – nepochopí...

This title is definitely romantic – a topic in itself reflects the exacerbation of the juvenile by the eternal mystery of life, a certain awkwardness of realization underscores the efforts to express it at all costs. He who did not know this desire – will not understand...

Dopolední světlo, 1975
Morning Light

Jako kluk jsem maloval často v krajině přímo olejem tzv. alla prima. Většinu této produkce jsem rozdál přátelům a známým. Najednou jsem chtěl být se svým malováním docela sám v krajině – odpovídají tomu i komorní formáty pláten. Věděl jsem, že pouhý přepis krajiny už mně nestačí – toužil jsem vyjádřit samu podstatu krajiny, všeobjímající symbol. Okouzlení protisvětlem se mně později promítlo i do práce s fotografií – zcela mimoděčně jsem si uvědomil, že hledám stále totéž světlo jako v obraze...

As a young boy I often painted in the countryside directly by oil on canvas /alla prima/. Most of this production I later gave away to friends and acquaintances. Suddenly I wanted to be with my painting alone in the landscape – this purpose corresponds with the chamber formats of canvases. I knew that merely description of the country does not already satisfy me – I wanted to express the very essence of the landscape, embracing symbolism. Fascination with light reflected later in my work with photographs – I realized that I am still looking at the same light problems as in the picture...

Modré obzory, 1977
Blue Horizon

Spojit přirozený prostor, přirozenou modelaci s dekorativními prvky v jeden symbolický celek se mně zdálo téměř nemožné – a přesto jsem se znovu a znovu o to pokoušel. Probouzel se ve mně vždy znovu kolorista, který se v nepravidelných intervalech pokoušel setřást ze sebe stylistické okovy, které symbolismus nutně s sebou přináší. Generační kolegové se určitě v tom poznají – u dnešních mladých však vidím v jiné obměně totéž. Únavu ze zažitých schémat doby snáší každý trochu jinak, ale všem nám je v podstatě společná chuť konečně vybočit a dojít v malbě k něčemu čistě svému...

To connect natural space, natural modeling with decorative elements in one symbolic work seemed to me almost impossible – and yet I have again and again tried. It woke up in me again and again the colorist, who at irregular intervals is trying to shake off the stylistic shackles, which symbolism necessarily brings. Generational colleagues are definitely in the know – however, I see in today's youthful creators the same thing – but only with a different replacement. Fatigue from well-established schemes are touching everybody – all of us want basically to finally express in the painting something purely personal...

Vítr myšlenek – olej, plátno, 250x420 cm, 2010, detail

Wind of Thoughts – oil on canvas, 250x420 cm, 2010, detail ►

Zajímala mne tehdy lineárnost a dekorativní kvality plochy – lákalo mne vytvářet napětí obrazu minimalizovanými prostředky. Zatím jsem jen tušil, že působení světla se dá zhustit do symbolu, použít pokaždé trochu jinak a tak vytvářet větší související celky. V porovnání s dalším vývojem je pro mne podstatné zacházení s červenou barvou. Je to barva lásky, osvětlení, tajemných komnat lidské duše. Stačí se podívat na některé malby Quattrocenta, aby člověk pochopil, že zde nešlo jen o povrch...

I was interested in this period with the linearity and decorative quality of the area – it attracted me to create a tension in painting by a minimized means. So far I only suspected that effect of light can be condensed to a symbol, always used a little differently, and thus generate more related units. Compared with the further development it is essential for me dealing with the color red. It is the color of love, enlightenment, mysterious chambers of the human soul. Just look at some of the paintings of the Quattrocento - and we must understand that there are not only about local colors on the surface...

Václav Vaculovič /1957/

Czech painter and together with his wife **Zdenka** /violinist and composer/ founder and principal organizer of the International Festival of Contemporary Arts FORFEST CZECH REPUBLIC, which belongs at the present time among the top European culture events with a high reputation. During 80 ties the initiator of the underground movement. During 90-ties – the leader of independent organization called the Artistic Initiative, which is responsible for already many important projects of international consequences. Successively a member of many arts and cultural organizations at home and abroad: European Conference Amsterdam, SIAC France, the Union of Artists of the Czech Republic, Association of Visual Artists and theorists South Moravia, New Association of Prague Artists, UVUO Olomouc, Association Q Brno, ASSOCIATION FRANCO ANGLAISE D'AQUITAINE, International Association of Art Association Internationale des Arts Plastiques – UNESCO ...

Original musical education he evaluates on activities, which includes among artistic disciplines also performances, sound installations and other projects standing on the border between visual and musical arts – references also appears on the pages of the art and music press at home and abroad. During last 30 years he also closely cooperated with leading personalities and art-historians of the Czech Republic and abroad: Prof. Louise M. Lewis – Director of The Art Galleries of Los Angeles /USA/, Mind Trips, PhDr. Jiří Machalický – National Gallery, Prague – Lights, shadows, reflections, Richard Loveless – director of Institute for Studies in the Arts, Arizona State University, PhDr. Martina Pachmanová – Academy of Arts, Architecture and Design, Prague – Temptation, Prof. Bruce Everett – California State University Northridge /USA/, Soul of the Sixth Sense, Mgr. Ivo Binder – Moravian Gallery Brno – Begegnung, Emblem and Testimony, PhDr. Miloslav Krajný – New Association of Prague of artists – Correlation, PhDr. Ludvík Ševeček – State Gallery of Zlín, Prof. Daniel Lentz – Arizona State University /USA/, Tadeusz Boruta – Congress Cracow, Poland, Ak.mal. Marek Trizuljak – The Union of Fine Artists Olomouc – Letters to Heaven, Mobius Boston, Ak.mal. Jan Pospíšil – SUPŠ Uherské Hradiště, Large Format Valtice 93, 94, MgA. Olaf Hanel – Czech Museum of Fine Arts, Prague, Prof. Dinos Constantinides – Louisiana State University Mini-Festival, PhDr. Amelia Cox – Baton Rouge Gallery, Louisiana USA, Your Burning Furnace, PhDr. Michal Bycko – Museum of Modern Art Andy Warhol, Jacks Devillers – President SIAC, France, PhDr. Milada Frolcová – Slovácké Museum, Uherské Hradiště – You Are Sounding Space, PhDr. Jiří Hyliš – Gallery of Vysočina, Jihlava, PhDr. Miroslava Hlaváčková – Gallery of Modern Art Roudnice nad Labem, PhDr. Bronislava Gabrielová – Moravian Gallery, Brno, PhDr. Vladislav

Grešlík – Prešov University, Andy Warhol Museum, Slovak Republic – Passio, PhDr. Lubica Záborská – Museum of Kroměříž, PhDr. Edith Jeřábková – Ateliér Praha, Ak. mal. Adriena Šimotová, Prague 2001, PhDr. Karel Rechlík – Diocesan Museum, Brno – Žalmy, PhDr. Jiří Urban – National Gallery Prague, PhDr. Tomáš Mazáč – Žilina Gallery, /Slovak Republic/, Prof. Antonio Zimarino, Storia dell'Arte, University of Pescara, /Italy/

SOLO EXHIBITIONS /selection/

/2019/ The Irish Architecture Archive, Dublin /Ireland/, /2018/ Orchard Gallery Ostrava, CZ /2017/ Exhibition „The places of Oblivion“ – Palazzo Graziani, Republic San Marino, /2017/ Exhibition Highly above the sea – Zichy Palace Bratislava – Slovak Republic, /2014/ Exhibition Grail – Rotunda of Flower Garden KM, /2006/ Center for Contemporary art, Baton Rouge Gallery, Louisiana /USA/, /2011/ Zichy Palace, Bratislava – Slovak Republic, /2007/ President Palace Bratislava, /2002/ Art Galleries Los Angeles – Main Gallery – The California State University Northridge, curator Prof. Louise M. Lewis – Director of the Art Galleries Los Angeles /USA/ – Exhibition“ The Soul of Sixth Sense“, /2002/ MONTPON – MÉNESTÉROL/ Espace Culturel Antoine de Saint-Exupéry, France – společně s Janem Tichým, /2001/ Bordeaux – France – Exhibition „Your Burning Embrace“, /2005/ Town Museum and Synagogue in Břeclav, curator Mgr I. Binder – Moravian Gallery, – Exhibition “Patmos Landscape”, /2000/ Gallery of the Modern Art, Roudnice nad Labem, curator PhD J. Machalicky – National Gallery – Exhibition “Immersing River”, /1995/ Museum of the Modern Art of the Family of Warhol in Medzilaborce, Slovak Republic – Múzeum moderného umenia rodiny

Warholovcov, curator PhD Vladislav Grešlík – art historian, Prešov University – Exhibition “PASSIO” /1996/ The Gallery of the Interdisciplinary Arts and Performance Program Arizona State University, USA – Exhibition “TEMPTATION” , /1993/ Regensburg, Germany, Deutsch-Tschechische Tage, /1999/ The National Theatre Brno, /1997/ Gallery of Slovak Museum Uh.Hradiště, curator PhD Milada Frolcová, Director of Museum – Exhibition “Jsi znějící prostor”, /1996/ The Regional Gallery of Arts of Highlands in Jihlava, /1996/ The State Gallery in Zlín, curator PhD M. Pachmanova – National Gallery, /1996/ The University Gallery in Plzeň, /2005/ Museum of Kroměříž, curator Mgr. I. Binder – Moravian Gallery – Exhibition “ Tvá spalující výheň”

GROUP EXHIBITIONS /selection/

/2018/ Town Office Brno – Association Q Brno, /2016/ Gallery of Town Olomouc, Association Q Brno, /2015/ House of artists Hodonín, Association Q Brno, /2012/ Moderna Galerija Narodnog Muzeja Kragujevac, Serbia – Actio II, /2011/ Union of Visual Artists Olomouc – House of Artists Hodonín, CZ, /2010/ Letters to Heaven – International project HUMAN 2010 – Chapel of St. John Bratislava – Slovak Republic, /2010/ Union of Visual Artists Olomouc – Gallery G – Retrospective, /2008/ CITTA vicina al tuo CUORE – TRASPARENZA – Castel Sismondo, Rimini – Italy, /2000/ ALFA – 2000 – OMEGA , Praha – Národní dům, /1996/ Práce na papíře – MÁNES, Praha – Výstava z Nového sdružení pražských umělců, /1999/ Světla – Stíny, Odlesky, ze sbírek Národní galerie v Praze, /1997/ Novi Sad veletrh, YU, /1998/ Žalmy – Diecézní muzeum Brno, /1998/ Uloupený Faidros – Strahovský klášter Praha, /1996/ projekt „Souvislosti“ VI. FORFEST Kroměříž, /1996/ Nové sdružení, Moldávie Výstava „Korelace“ – Bukurešť, Romania.

Překlady / Translation: Tommy Barr

Fotografie reprodukcí / Photo of reproductions:

František Sysel, Zdenka Vaculovičová

Fotografie v textu / Photo in text: Zdenka Vaculovičová

Grafická úprava / Graphic design: Václav Vaculovič

Tisk / Print: Alexandr Michajlovič, tiskárna Kroměříž

Vydáno vlastním nákladem autora

Foto na obálce / Photo in cover:

Details from pictures: Psyché, Black Forest, Julia, Blue Gardens

Silence, Morning Gardens, Kartinky, With the Dead by tongue of the Dead

Queen, Window – Motion and Stillness

Výstava Ranní ostrovy, Zichyho palác, Bratislava, Slovak Republic

The Organization Committee of the Festival

Artistic Initiative – FESTIVAL FORFEST CZECH REPUBLIC

Kojetínská 1425,767 01 KROMĚŘÍŽ - GPS: N 49°18.14257', E 17°23.03732'

e-mail: forfest@forfest.cz forfest@seznam.cz

Tel/fax: +420 - 573 341 316 +420 - 603 97 34 32 +420 – 731 83 20 25 / skype: forfest.cz

www.ecpnm.com www.gaudeamus.nl www.efe.eu www.iscm.org www.forfest.cz

www.forfest.cz/zdenka www.vaculovic.cz www.nkp.cz www.artsdb.net www.opusmusicum.cz

www.musicalamerica.com www.franswalmans.nl www.unesco-ic.cz www.iscm.nl

www.iamic.net www.czechmusic.org www.hudenirozhlady.scena.cz www.musica.cz

www.vitejte.cz www.muzikus.cz www.olmuart.cz www.muzikontakt.muzikus.cz

